

Men se, hvis nu disse brave, indsigtsfulde og velmenende Mænd, som det var, havde siddet sammen med andre brave, indsigtsfulde og velmenende Mænd, der var lige saa bevægelige overfor en Panikstemning, og der var en Minister, for hvem denne Art Foranstaltninger var som det daglige Brød eller maaske snarere som Himmelenes Manna; ja, saa havde vi jo faaet det.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Skatten — jeg skal holde mig til de Hovedspørgsmaal, der er rejst —, Spørgsmaalet om, hvorvidt Tilbagebetalingen af de 40 Mill. Kr. skal ske ved Laan eller ved Skat. Den højtærede Finansminister gav os en lang Afhandling om Fejlene ved det Forslag om Valutaydelse, som jeg fremsatte i Foraaret, og jeg skal ikke tage nogen Debat op med ham om det, thi det vilde være at spille Tingets Tid i høj Grad, hvis vi nu gav os til at debattere et Forslag, der ikke foreligger, men jeg skal blot rekapitulere, at dette Forslag ikke angik en Forøgelse af vor Beskatning, det var en Tvang, der blev anvendt overfor Befolkningen for at fremkalde forøget Kapitalopsparing. Det angik en Ydelse, som med Villie og med Bevidsthed om dens Upopularitet var indrettet saaledes, at det særlig var de Indtægter, af hvilke der normalt ikke kan paaregnes nogen Henlægning til Forøgelse af Landets opsparede Kapital, som skulde af med forholdsvis betydelige Bidrag — naturligvis var der et meget større Bidrag for de større Indtægter, men jeg indrømmer, at der faldt et forholdsvis betydeligt Bidrag paa de smaa Indtægter, fordi man netop vilde have fremkaldt en Kapitalopsparing, som ellers ikke vilde komme. Det var fuldkommen konsekvent. Og endelig er der det at sige, at Bidraget maatte være saa betydeligt, at det kunde fremkalde en stærk Forbrugsindskrænkning, en Indskrænkning af Unødvendighedsforbruget, der kunde betyde noget. Det var disse Ting, der søgtes opnaaet ved dette Forslag, der netop skulde give et Bidrag til det, der, som jeg nævnte før, for mig staaer som Hovedmomenterne for i det hele taget at forbedre vor økonomiske Tilstand og ogsaa forbedre Udsigterne til en Gang at hæve vor Valuta op til det Stade, den før har staaet paa, nemlig

Forøgelse af Opsparingen og Formindskelse af unødvendigt Forbrug; og ved den derved tilvejebragte Kapital ventede jeg ogsaa at kunne tilbagebetale nogle af de korte Laan, som i Fremtiden forfalder, og derved skabe en let og rimelig Adgang til at konvertere de Laan, som ogsaa den højtærede Finansminister nævnte. Men i Mellemtiden kunde de anvendes i valuta-gavnligt Øjemed til Skabelse af Fonds og andet Rygstød, der kunde være ønskeligt for gennemgribende Valutaforanstaltninger. Det var altsaa en Foranstaltning, der stod i den nøjeste og inderligste Kontakt med de Formaal, som ønskedes opnaaet. Den her foreslaaede Skat er en Maade til Tilvejebringelse af de 40 Mill. Kr., men den er intet som helst udover det, den er hverken i Nutid eller i Fremtid noget, der i fjerneste Maade kan tænkes at være valuta-gavnligt, heller ikke ad indirekte Vej. Man siger nu, at det er jo urimeligt at tale om, at de forholdsvis smaa Skattebehold, som falder paa mindre og Mellemindtægter, skulde genere i nogen væsentlig Grad, eller at de vilde kunne unddrage Erhvervslivet noget. Det ærede Medlem Hr. Rode var ogsaa inde paa dette: Hvad betyder det, ja, selv Formueskatten, det er jo ikke saa store Summer, det drejer sig om! Jeg kommer herved til at tænke paa det gamle Begreb: Dyrgebeviset. Naar der er Tale om en overbelastet Hest, saa kan man jo sige: Mon den dog ikke kan taale at bære nogle Pund endnu, og naar det er lykkedes at læsse dem paa Hestens Ryg, saa siger man: Skulde den ikke kunne taale endnu nogle Pund? Det er det med at lægge Korn paa Korn — hvornaar bliver det til en Dyrge, hvornaar bliver det til en Byrde, som knækker Hestens Rygrad? Det er jo den Maade, hvorpaa man kan forsvare en hvilken som helst Forøgelse af en Byrde, der allerede er saa stor, som den med Rimelighed kan være, og det er det, jeg mener, at vor nuværende Formue- og Indkomstskat er. Statsindkomst- og Formueskatten, lagt til de kommunale direkte Skatter, udgør faktisk Landet over en Byrde, som ikke taaler at blive meget væsentligt større. Det er derfor, jeg har advaret mod dette Lovforslag. Det er ogsaa af en anden Grund,